

בנימין זאב הרצל

תר"ך - תש"ך

Theodor Herzl

1860 - 1960

.....

ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י

תל אביב-יפו • ירושלים • חיפה

PHILATELIC SERVICES

JERUSALEM • ISRAEL

בית הולדתו
של הרצל
ובית כנסת
בבודפשט

Budapest,
the house
where Herzl
was born
and Synagogue

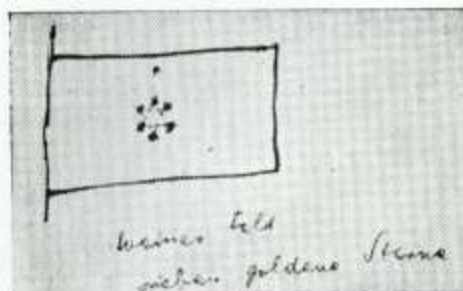
הרצל היה מייסדה ומארגנה של ההסתדרות הציונית העולמית ובכך הניח את היסוד להקמת מדינת ישראל. בבודפשט עיר מולדתו, נתחנך בעיקר על הספרות והתרבות הגרמנית, בביתו הכיר מנהגי מסורת יהודיים. אחרי מות אביו ב-1878 עבר עם משפחתו לוינה שם הוסמך בתואר משפטים ב-1884. הוא נטה מנעוריו לספרות ואחר נסיון קצר לעבוד במקצועו החליט להקדיש את חייו לכתיבה. כתב כ-20 מחזות, מהם הועלו אחדים על במות חשובות בווינה, ברלין ופראג. עיקר פירסומו בא לו ככותב פיליטונים. ב-1889 נשא לאשה את יוליה נאשאואר, נולדו להם שלשה ילדים. ב-1891-1895 שימש כתב בפרס מטעם העתון הוינאי החשוב "נויא פרייא פראסא". מבחר רשימותיו מפרס הוא פורסם בספרו "היכל בורבון".

בעיית היהודים העסיקה את הרצל מנעוריו, לאחר שנתקל אישית בתופעות של אנטישמיות; אולם רק בפרס החל עוסק באופן פעיל בפתרון שאלת היהודים. ביטוי ראשון לכך: מחזהו "הגיטו החדש" בו רצה לעורר את דעת הקהל לבעייה, אחרי שהגיע למסקנה שאין לפתרה על ידי התבוללות. משפט דרייפוס, שאחרי

עקב בתוקף תפקידו, עורר אותו לפעולה של ממש, מסקנתו היתה שרק מדינת יהודים תפתור את בעיית העם היהודי בגולה. בחוברתו "מדינת היהודים" שנתפרסמה בפברואר 1896 הוא דורש שמדינה כזאת תקום בהסכמה בין לאומית, לפי כללי הטכניקה המודרנית ועל יסוד של צדק סוציאלי. הרצל חזה שעלולה לבוא שואה על היהודים בארצות השונות אם בעייתם לא תיפתר על ידי מדינה יהודית. החוברת נתקבלה בהתלהבות בחוגים של חובבי ציון ובחוגי הסטודנטים היהודים אולם נתקל בהתנגדות מצד מתבוללים וחרדים. הסטודנטים הציונים אף דרשו ממנו להתייצב בראש התנועה.

אחרי כשלון נסיונותיו אצל אילי הכספים היהודיים לגייסם להגשמת רעיונו לשם השגת צ'רטר מידי הטורקים על ארץ ישראל ואחרי נסיונות של מו"מ בקושטא, החל הרצל לארגן את העם. ב-29 באוגוסט הוא מכנס את הקונגרס הציוני הראשון בבזל, מייסד שם את ההסתדרות הציונית ומנסח את "תכנית באזל", שהיא תקנון הבסיס שלה. קודם לכן ייסד את השבועון "די ואלט" וב-1899 את הבאנק הציוני "אוצר התיישבות היהודים" (חברת האם של בנק לאומי לישראל). ב-1901 נוסדה הקרן הקיימת לישראל. כך הוקמו המוסדות העיקריים של ההסתדרות הציונית. מצד אחד פעל למען הרחבת ההסתדרות הציונית בעולם כולו ומצד שני ניהל פעולה פוליטית ענפה להשגת הצ'רטר. ב-1898 נפגש עם הקיסר הגרמני בקושטא ובירושלים; הקיסר הבטיח לו תמיכה בשאיפותיו. ב-1901 נתקבל על ידי השולטן עבדול חמיד. פעולות אלה לא נשאו פרי. בעקבות עדותו ב-1902 בפני הוועדה להגירת זרים באנגליה, הוא נכנס עם ממשלתה למו"מ על התיישבות יהודים בחצי האי סיני. ב-1903 יצאה משלחת לאיזור, אך גם תכנית זו נכשלה. במו"מ עם אנגליה הקים הרצל את הקשר בין ההסתדרות הציונית העולמית לבין ממשלת בריטניה. בספרו "אלטנוילנד", שנתפרסם ב-1902 מתאר הרצל חזיון של "חברה חדשה" משגשגת בארץ ישראל של שנות ה-20. פרעות קייסניב המריצו אותו למצוא פתרון, ולו זמני, ליהודים הנרדפים; הוא נוטה לקבל את תכנית "אוגנדה" שהוצעה לו על ידי בריטניה כפתרון ביניים. התכנית, על אף שנתקבלה על דעת הקונגרס הששי, גרמה סערת רוחות בין הצירים, הביאה למשבר בתנועה הציונית, שחוסל רק באפריל 1904. משבר זה החריף, ללא ספק, את מחלת הלב של הרצל, ממנה נפטר ב-3 ביולי אותה שנה. עוד לפני הקונגרס ערך ביקור מדיני בוויסיה ונתקבל בכבוד מלכים על ידי יהודי וילנה. בינואר 1904 ביקר אצל מלך איטליה, ואצל האטיפיור, וניסה להשיג את תמיכתם במו"מ עם טורקיה.

פטירתו ללא עת הדהימה והטילה מבוכה בשורות תומכיו ובעם היהודי בכלל. הרצל, שהניח את היסודות הפוליטיים והאירגוניים למדינת ישראל, הפך עוד בחייו, ובעיקר אחרי מותו, דמות כמעט אגדית של העם היהודי.

הצעתו
לדגל הלאומי

His design
for a
Jewish National Flag

Herzl plays with his children

הרצל משחק עם ילדיו

Theodor Herzl, the founder of political Zionism, was born at Budapest on May 5th, 1860. He studied at Vienna until 1884 and later devoted himself to free-lance writing, achieving success as a social dramatist. In the years 1891—5 he was Paris correspondent for the Vienna „Neue Freie Presse“. During these years he became increasingly interested in the Jewish problem, first advocating assimilation as a solution, but his drama „Das Neue Ghetto“ expressed his reversion from this view and the Dreyfus Trial in the year 1894, spurred him to more decisive action.

After an unsuccessful interview with Baron de Hirsch in the following year, he wrote his „Der Judenstaat“ (The Jewish State). He defined the Jews as a people whose assimilation was impracticable and whose plight would deteriorate owing to its social and economic position; the solution was the founding of the Jewish State by international agreement. The territory must be chosen by the Jews, but Herzl favoured Palestine.

Although opposed initially by both assimilationists and ultra-orthodox, his book rallied the Hibbat Zion movement and the youth. He returned to Vienna as literary editor of the „Neue Freie Presse“ but devoted himself primarily to Zionism. Herzl established contacts with the Duke of Baden and with the Turkish Grand Vizier, offering financial assistance for Turkey in return for an independant Jewish Palestine. He substituted a request for a charter of land settlement, but both proposals were rejected and failing to win the Jewish financiers, Herzl convened the first Zionist Congress in Basle in August 1897 to mobilize Jewish national aid. Here was founded the World Zionist Organisation of which Herzl served as president until his death. Despite strong criticism he devoted himself to obtaining the agreement of Turkey and the great powers for the establishment of a Jewish national home in Palestine, and to strengthening the Zionist Organization, to negotiate and carry on settlement work. In 1899 the Jewish Colonial Trust was founded.

After the second Congress, Herzl secured the temporary sympathy of the German Kaiser, William II, whom he met in Constantinople, and again on his visit to Palestine in 1898. Two years later he was received by the Sultan Abdul Hamid, but lacking the backing of the Jewish financiers, again achieved nothing. Later he refused the Sultan's offer of Jewish settlement in Turkey outside Palestine. Herzl then began negotiations with Britain to obtain a charter for a Jewish settlement in Cyprus, Wadi El Arish in the Sinai peninsula or (later) East Africa (Uganda). A commission sent to Wadi El Arish reported negatively. In 1903 Herzl visited Russia to enlist the support of the Czar's Minister von Plehve in the negotiations with Turkey.

Here he received news of Britain's approval of Jewish settlement in Uganda. The proposal — submitted to the sixth Zionist Congress — aroused a storm of protest and evoked Herzl's declaration that Palestine remained the ultimate aim.

He continued negotiations in that direction by contacts with Russia, the Pope and the King of Italy, but maintained touch with Britain. Strong opposition to the Uganda scheme compelled him to affirm his loyalty to Palestine in a plenary session of the Zionist Actions Committee in 1904, thus preventing a split in the organization.

The controversy had affected his heart, already weak, and he died at Edlach in Austria in 1904. His remains were re-interred in Israel on Mount Herzl in Jerusalem, in 1949.

(By courtesy of Massada Publishing Co. Ltd., Jerusalem—Tel Aviv)

חדר העבודה של הרצל (כיום במוזיאון הרצל בירושלים)
Herzl's study (today at the Herzl Museum, Jerusalem)

הבית בו נפטר הרצל
בשנת תרס"ד
Here Herzl died
in 1904

ציירי הבול — האחים מ. את ג. שמיר, תל אביב.
הצילומים (מלבד התמונה „בהר הרצל"): הארכיון הציוני המרכזי, ירושלים.

The designers of the Stamp are Messrs. M. & G. Shamir, Tel Aviv.
Photographs (except picture "Mt. Herzl"): Central Zionist Archives, Jerusalem

View from Mt. Herzl, Jerusalem

נוף הרי ירושלים מהר הרצל